

ဓမ္မခန္ဓာ (၇၅) မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် ကာလ (အလ်-ကီယာမတ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၁)၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး(၄၀)၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-၁၁၁

၁။	<p style="text-align: right;">لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿﴾</p> <p>အမှန်မှာ- ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလအား- တိုင်တည်လျက်၊^{၁၁၁၂}</p>
၂။	<p style="text-align: right;">وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿﴾</p> <p>အမှန်မှာ- မိမိကိုယ်တိုင်ဆုံးမသော ဉာဉ်စရိုက်အားဖြင့် တိုင်တည်လျက်၊^{၁၁၁၃}</p>
၃။	<p style="text-align: right;">أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿﴾</p> <p>လူသားသည် သူ၏ အရိုးများကို ငါအရှင်က စုပေါင်းစေမည် မဟုတ်တော့ဟု စဉ်းစားသလော။</p>
၄။	<p style="text-align: right;">بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿﴾</p> <p>အမှန်မှာ- ငါသည် စည်းချိန်တကျ- သူ၏ လက်ဖျားထိပ်မှအစ ပုံစံချတော်မူ၏။^{၁၁၁၄ က}</p>
၅။	<p style="text-align: right;">بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿﴾</p> <p>အမှန်မှာ လူသားသည် ဖောက်ထွက်ရန် ရှေ့ဆက် လိုကြသလော။</p>
၆။	<p style="text-align: right;">يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿﴾</p> <p>သူက “ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလသည် မည်သည့်အခါနည်း”ဟု မေး၏။</p>
၇။	<p style="text-align: right;">فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿﴾</p> <p>အမြင်များ လျှပ်ရောင်ဟပ်ခံရသောအခါ-</p>
၈။	<p style="text-align: right;">وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿﴾</p> <p>လအား ကမ္ဘာရိပ်မှမြို့သောအခါ-^{၁၁၁၅}</p>

(၁၁၀၂) ဆရာတော်ကြီးများက ယောင်းမိလ် ကီယာမတ်ဟု ကို ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့် နေ့ကာလဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ အလွန်လှပသော ပြန်ဆိုချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် ထိုသို့သော ပြန်ဆိုချက်ကို ဋီကာချဲ့လျက် ကမ္ဘာစကြာဝဠာတစ်ခုလုံး အားလုံး သေကြေပျက်စီးသွားမည့် နေ့ကာလကို ကီယာမတ်ဟု နေ့ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်လိုက်ခြင်းသည်သာ ဝမ်းနည်းစရာပင်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ သေကြေပျက်စီးသွားခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပေသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ အတွေးအခေါ်ဟောင်းများ အဆုံးသတ်သွားခြင်း၊ မျိုးဆက်တစ်ခု ရှင်သန်ပေါ်ထွက်လာခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ကီယာမတ်ဟု ခေါ်ပေသည်။ ၂:၁၇၄ တွင် ကြည့်ပါ။

(၁၁၀၃) နာ့ဖ်ဆီလောင်ဝ်ဝါမာတ် ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်မိမိသာ အပြစ်တင်လေ့ရှိပြီး ကောင်းမှုသို့ရည်သန် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသော ဉာဉ်စရိုက်ကို ခေါ်ပေသည်။

(၁၁၀၄ က) DNA စစ်နိုင်ခြင်း၊ အရိုးစ အသားစ လေးများ၏ တစ်ရှူးများမှ ကိုယ်ပွားပြန်လုပ်နိုင်ခြင်း စသော ပညာများ မပေါ်မှီ မသိမှီ - လွန်ခဲ့သော နှစ် ၁၅၀၀ ခန့်မှတ်တမ်းတင်ထားသော ဤကျမ်းချက်သည် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြနေပေသည်။

၉။	<p style="text-align: right;">﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾</p> <p>နေနှင့် လတို့ အတူစုပေါင်းသောအခါ-၁၀၀၅</p>
၁၀။	<p style="text-align: right;">﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾</p> <p>လူသားက ပြောဆိုမည်မှာ “ဤနေ့ကာလ၌ မည်သို့ ထွက်ပြေးရမည်နည်း၊-</p>
၁၁။	<p style="text-align: right;">﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾</p> <p>အမှန်မှာ- ဝန်ထုပ်ချပြေးနိုင်ရာမရှိချေ။”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၂။	<p style="text-align: right;">﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့သာ၊ ထိုနေ့ကာလ၌ တည်ငြိမ်တွယ်ကပ်နေရ၏။</p>
၁၃။	<p style="text-align: right;">﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ လူသားသည် သူ၏ စုံရပ်ခံခဲ့မှုနှင့် အနာဂတ်အား သတင်းထုတ်ပြန်ခံရမည်မှာ--</p>
၁၄။	<p style="text-align: right;">﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾</p> <p>-အမှန်မှာ လူသားသည် မိမိစရိုက်အပေါ်၌ အမြင်အာရုံ ဖြစ်ရမည်မှာ--</p>
၁၅။	<p style="text-align: right;">﴿وَلَوْ أَنَّىٰ مَعَادِيرُهُ﴾</p> <p>သူ့ မေတ္တာရပ်ခံချက်အား ခင်းကျင်းပြသော်လည်း- (ဖြစ်၏)။</p>
၁၆။	<p style="text-align: right;">﴿لَا تَحْرِيكَ بِهِ لِسَانِكَ لِتَغْبِلَ بِهِ﴾</p> <p>သင်၏ လျှာအား မရွှေ့စေနှင့် ထို၌ အလျှင်မလိုနှင့်-၁၀၀၆</p>
၁၇။	<p style="text-align: right;">﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾</p> <p>ကျွန်ုပ်တို့က ကုန်အာန်အား စုစည်းမှုမှာ ငါအရှင်၏ ဝန်တာပင် ဖြစ်၏။၁၀၀၇</p>

(၁၀၀၄) ဤသုတ်တော်အား ဆရာတော်ကြီးများက လကြပ်သည်၊ လကွယ်ပျောက်သည်၊ ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀ ကပင် လကြပ်သည်၊ ဟူသော အသုံးကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က နေ၊ ကမ္ဘာ၊ လ- ပတ်လမ်းပေါ်တွင် ကမ္ဘာ၏ အရိပ်က လနှင့်နေကြား ပိတ်ဆိုလိုက်လျှင် “လကြပ်ခြင်းဖြစ်သည်” ဟူသည့် -ကမ္ဘာမှ မြို့ခြင်း၊ ကမ္ဘာအရိပ်မှ တဖြေးဖြေး ဆွဲသွင်းသွားခြင်း ဆိုသည့် ၁၈၀၀ (၂၈:၅)ကို သုံး၍ ပြောဆိုထားပေသည်။ အလားတူပင် နေနှင့်လတို့ အလင်းတန်း တစ်ထပ်တည်းကျသောအခါ- နေကြပ်ခြင်းဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို အောက်ပါသုတ်တော်တွင် ဆက်လက် ပြောဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နေ၏ အလင်းလမ်းကြောင်းသည် ကမ္ဘာသို့ တည့်တည့်ဦးတည်နေချိန်၊ ကမ္ဘာနှင့် နေအကြား၌ လမှ ဖြတ်သွားလျက် ကမ္ဘာသို့ ထိုးကျသည့် နေ၏ အလင်းတန်းကို လက ကြားမှ ကွယ်လိုက်သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသုတ်တော်များ၏ ပုံဆောင် ဆိုလို ချက်ကို အောက်ပါ ရှင်းချက်တွင် ဆက်ကြည့်ပါ-

(၁၀၀၅) ဤသုတ်တော်များမှ လ- နေ အမှောင်ကျသွားသည့် ကာလဆိုသည်မှာ- ရှေးရိုးရာ လနတ်မင်း၊ နေနတ်မင်း စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်နေသော ဘာသာတရားများ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကို ဆိုလို၍၊ ထိုမိရိုးဖလာ အမိုက်မှောင်တွင် ရှိနေသူတို့၏ အမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွားမည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအခါ-ထိုလူသားတို့မှာ ရွေးစရာလမ်းဟူ၍ မရှိတော့ချေ။ အမှန်တရားတည်းဟူသော လမ်းစဉ်သို့သာ လိုက်နာရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချင်းအရာကို “သူတို့အတွက် ခိုလှုံတွယ်ကပ်စရာမှာ ကံကြမ္မာရှင်သာ ဖြစ်၏”ဟု ဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် လူသားတို့သည် ယုတ္တိဗေဒနှင့်ကိုက်ညီ မှန်ကန်သော၊ ဒဏ္ဍာရီကင်းသော အစွလာမ်သာသနာကိုသာ အားထားယုံကြည်ရမည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၀၆) ဤသုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော်၏ စိတ်နေသာဘာဝကို ဖော်ပြလျက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အမိန့်ကိုလည်း ဖော်ပြထားပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် မကောင်းသူတို့အား ခံစားရစေမည့် ပြစ်ဒဏ်နိယာမကို သိမြင်လေတိုင်း ထိုလူသားများအတွက် စိတ်သောက ဖြစ်မိ၍၊ ထိုနိယာမ သတိပေးချက်အား ပြန်လည်ပြောပြရန် ဝန်လေးလျက်ရှိပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်သိသော အသိမှာ စိတ်ကူးယဉ် အသိမဟုတ်၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်၍ သဗ္ဗညုဉာဏ်အားဖြင့် သိရသောကြောင့် အမှန်တကယ် ဖြစ်လာရမည်ကိုလည်း သိနေပေသည်။ ထိုသို့ ပြစ်ဒဏ်ခံရတော့မည့် လူသားများ အကြောင်းကို သိလေတိုင်း ထိုသူများ၏ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ကိုလည်း သိလိုစိတ်စောလျက် ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ၂၈:၁၃-၁၄ တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် မည်သည့် နိယာမကိုမျှ ပြောင်းလဲခွင့်၊ နေရာရွှေ့ခွင့် မရှိချေဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။

၁၈။	<p style="text-align: right;">﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကို ငါရွတ်ဖတ်ပြသောအခါ- ထိုကုရ်အာန်သို့ လိုက်လော့။</p>
၁၉။	<p style="text-align: right;">﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتِهِ﴾</p> <p>တဖန် ကောက်ပင်၊ ၎င်းအား ရှင်းပြရန်မှာ ငါ၏ ဝန်တာဖြစ်၏။^{၁၀၀၈}</p>
၂၀။	<p style="text-align: right;">﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾</p> <p>အမှန်မှာ သင်တို့သည် အလျင်လိုနေခြင်းကို နှစ်သက်မြတ်နိုးနေကြလျက်-</p>
၂၁။	<p style="text-align: right;">﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾</p> <p>အနာဂတ်ကို ချန်ထားကြ၏။</p>
၂၂။	<p style="text-align: right;">﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် လင်းဝင်းတောက်ပလျက်-</p>
၂၃။	<p style="text-align: right;">﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့ ကြည့်ငေးနေကြလိမ့်မည်။</p>
၂၄။	<p style="text-align: right;">﴿وَوَجُودٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် ရှုံ့မဲ့ညှိုးနွမ်းလျက်-</p>
၂၅။	<p style="text-align: right;">﴿تَنْظُرُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾</p> <p>သူတို့အတွက် ပြုလုပ်ထားသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို သင် စဉ်းစားမိလတ္တံ့။</p>
၂၆။	<p style="text-align: right;">﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾</p> <p>ဒုက္ခ အမှန်မှာ- ၎င်းသည် လည်မြိုသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ-</p>
၂၇။	<p style="text-align: right;">﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾</p> <p>“မည်သူက အတွန့်တက်မည်နည်း၊”ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။^{၁၀၀၉}</p>

(၁၀၀၇) အထက်ပါ သုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော် သိသော အသိ အာရုံစုစုအား ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲခွင့် မရှိ၊ နေရာရွေ့ခွင့် မရှိဟု ဆိုထား၍- ဤသုတ်တော်တွင် ထိုနိယာမ ပညတ်များအား ချမှတ်ပေးခြင်း၊ ကုရ်အာန်စာအုပ် အဖြစ် စုစည်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကုရ်အာန်ကျမ်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ တိုက်ရိုက် အသိပေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်မဟုတ်မီက အခန်းကဏ္ဍ၊ ပါဒ၊ ဝါကျ၊ ဝေါဟာရ အားလုံးကို အစီအစဉ် ချထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ဆက်လက်ပါသုတ်တော် ၁၈ ကလည်း အတိအကျ ဆိုထားပေးသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိုကဲ့သို့ အာမခံချက် ရှိသော ကျမ်းဟူ၍၊ ကုရ်အာန်မှအပ မရှိချေ။

(၁၀၀၈) ဤသုတ်တော်က ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား ငါသာ မှန်စေရမည်ဟု မူပိုင်ပြု ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းကို တားမြစ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်အား ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဝန်တာသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော် မဟုတ်မီကိုယ်တော် ကိုယ်တိုင် အထကထာ (တက်ဖ် စီရ်) ဖွင့်ဆိုခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ် အနေဖြင့်လည်း ဤကျမ်းအား ပြန်ဆိုရာတွင် ဘာသာပြန်သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် အာရ်စီစာပေ မသင်ကြားဘူးသူများအား နားလည်မှု လွယ်ကူစေရန် အချို့သော ရှင်းလင်းချက်များကို ရေးနေရသော်လည်း- ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား အာရ်စီ စာပေဖြင့် ပိုမိုနားလည်စွာ လေ့လာရန်ကိုသာ စာဖတ်သူများအတွက် ဆန္ဒရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်တိုင်းအား ခေတ်တိုင်းအတွက် မှန်ကန် ရစေမည်ဟု အာမခံချက် မပေးနိုင်ပေ။ ထိုသို့ အာမခံချက်လည်း ပေးနိုင်ခွင့် မရှိချေ။ ခေတ်ကာလကြာမြင့်လာလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ခေတ်နောက် ကျန်ရစ်သွားမည်ပင်။ မည်သူက မည်သည့်ခေတ်တွင် မည်သို့ ဖွင့်ဆိုသွားသည်ဟူသော သမိုင်းသာ ကျန်နိုင်ပေသည်။ ဗနာကလာ နောက်သားများ ပိုမိုနားလည်လာလိမ့် မည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၀၉) **قَالَ رَاقٍ** ဆိုသည်မှာ “ကောင်းကင်သို့ တက်သည်၊ မှော်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပေသည်။

၂၈။	وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ သူက သူသည် ခွဲခွာရတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိ၏။
၂၉။	وَالْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ ခြေသလုံး-ခြေသလုံးချင်း လုံးထွေးလျက်။ ^{၁၁၁၁}
၃၀။	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့သာ ထိုနေ့ကာလ၌ မောင်းနှင်ခံရမည်ပင်။
၃၁။ ☆ ၂၉	فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ သူတို့သည် ဖြောင့်မှန်ခြင်း မရှိ၊ မေတ္တာမိဌာန် မပြုခဲ့ချေ။ [☆]
၃၂။	وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ သို့ရာတွင် ငြင်းဆန်လျက်၊ လှည့်ထွက်သွား၏။
၃၃။	ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ ထို့နောက် သူ့ပိုင်းသားများထံသို့ ရင်ကော့လျက် ပြန်သွား၏။
၃၄။	أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ သင့်ထံသို့ လှည့်လာနေ၏။ သို့ဖြင့် လှည့်၍လာနေ၏။
၃၅။	ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ တဖန် သင့်ထံသို့ လှည့်လာနေ၏။ သို့ဖြင့် လှည့်၍လာနေ၏။
၃၆။	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾ လူသားသည် သူ့အား စရင်းမထည့်ဘဲ ချန်ထားမည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်နေသလော။
၃၇။	أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ သူသည် ဇောဖြင့်တွန်းထုတ်ရသော သုတ်ပိုးရည်မှ မဟုတ်ခဲ့သလော။
၃၈။	ثُمَّ كَانَ عَاقِبَتُهُ فِخْخًا ﴿٣٨﴾ ထို့နောက် သွေးမျှင်တန်း ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ပုံစံချ ဖြစ်တည်စေခဲ့ပြီ။
၃၉။	فَجَعَلَ مِنْهُ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ သို့ဖြင့် အရှင်သည် ၎င်းမှ ဖို၊ မ- ပေါင်းစုဖွဲ့ စီစဉ်ထား၏။
၄၀။	أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَارِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾ ဤသို့-သက်မဲ့အား သက်ရှိအဖြစ် အရှင်က အဘယ့်ကြောင့် စည်းချိန်မချနိုင်ရမည်နည်း။

(၁၁၁၁) ဝေဒနာ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဖိစီးလာသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးများက ပြန်ဆိုကြပေသည်။ တိုက်ရိုက်စာသား အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ခြေတစ်ဖက် နှင့် တစ်ဘက် စု၍စည်းထားသကဲ့သို့ လုံးထွေးနေသည် သို့မဟုတ် သူတို့အား ရွှေလျှားစေရန် သူတို့ကိုယ်တိုင်အား မောင်းနှင်နေသော အရာ အချင်းချင်း ရှုပ်ထွေးလျက် ခရီးမရွေနိုင် ဖြစ်နေသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။
